

ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการศึกษาและการศึกษาคนพิการ
ในพื้นที่อำเภอรัตถุมิ จังหวัดสงขลา *

THE RELATIONSHIP BETWEEN EDUCATIONAL DEVELOPMENT AND
THE DISABLED PERSON IN RATTAPHUM DISTRICT, SONGKHLA
PROVINCE

ยงยุทธ แสงพรหม¹, สมเกียรติ เกียรติเจริญ² และ วชรินทร์ สุทธิชัย³

Yongyut Sangprom¹, Somkiet Kietjareon² and Watcharin Sutthisai³

¹⁻³มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹⁻³Mahasarakham Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author's Email: y.sangprom@gmail.com

วันที่รับบทความ : 10 มีนาคม 2569; วันที่แก้ไขบทความ 24 มีนาคม 2569; วันที่ตอบรับบทความ : 26 มีนาคม 2569

Received 10 March 2026; Revised 24 March 2026; Accepted 26 March 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตถุมิ จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการพัฒนาการศึกษาคนพิการ 2) ระดับการศึกษาคนพิการ และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการศึกษากับการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตถุมิ จังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ประชากรคือคนพิการทุกประเภทในอำเภอรัตถุมิ จังหวัดสงขลา คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 336 คน คำนวณจากสูตรทาโร ยามาเน่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Citation:

* ยงยุทธ แสงพรหม, สมเกียรติ เกียรติเจริญ และ วชรินทร์ สุทธิชัย. (2569). ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการศึกษาและการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตถุมิ จังหวัดสงขลา. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 4(2), 169-182.

Yongyut Sangprom, Somkiet Kietjareon and Watcharin Sutthisai. (2026). The Relationship Between Educational Development And The Disabled Person In Rattaphum District, Songkhla Province.

Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(2), 169-182.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับการพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ระดับการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3) ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการศึกษากับการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .248 หากพิจารณารายด้าน พบว่า เครื่องมือ อยู่ระดับต่ำ .343 สูงที่สุด ส่วนที่มีสัมพันธ์มีค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันน้อยสุด คือ นักเรียนนักศึกษา อยู่ระดับต่ำมาก .045 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์, การศึกษาคนพิการ

Abstract

This research is part of the research on Educational Development Guidelines for Disabled Person in Rattaphum District Songkhla Province. Study 1) The Level of Educational Development for Disabled Person. 2) Educational level of Disabled Person 3) The relationship between educational development and the education of people with disabilities in Rattaphum District, Songkhla Province. Quantitative research; There are research tools such as questionnaires using a sample of all types of disabled person in Rattaphum District, Songkhla Province 336 people . Calculate the sample size with the Taro Yamane formula used in data analysis, including the average frequency and Pearson's product- moment co-efficient, with statistical significance at the .01 level.

The results of the research were as follows: The Level of Educational Development for Disabled Person; Overall, at a moderate level. 2) Educational level of Disabled Person; Overall, at a moderate level and The relationship between educational development and the education of people with disabilities in Rattaphum District, Songkhla Province, overall the relationship is at a very low level, equal to .248. If considering each aspect, it is found that the instrument is at the lowest level, .343, the highest. The part with the lowest Pearson

correlation value is students. It is at a very low level, .045, with statistical significance at the .01 level.

Keywords: Relationship, Disabled Person

บทนำ

คนพิการ คือ บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญาการเรียนรู้หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะตนเองได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไปทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยประเภทของคนพิการ ได้แก่ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ (5) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ บุคคลออทิสติก และ บุคคลพิการซ้อน การจัดการการศึกษาให้กับคนพิการจะตนเองมีลักษณะเฉพาะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

คนพิการจะได้การศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิตพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สามารถเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความต้อการจำเป็นพิเศษของบุคคล ในประเทศไทยมีจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทั้งในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัยในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการเรียนร่วม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการ การให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพการพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและการฝึกอาชีพหรือการบริการอื่น

ซึ่งการศึกษาของคนพิการในอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา มีลักษณะการเรียนตามระบบสำหรับคนพิการที่สามารถเรียนได้ และจบในระดับประถมศึกษา การศึกษาต่อในระดับมัธยม มีจำนวนลดน้อยลงเพราะสถานศึกษาอยู่ในตัวเมืองจังหวัด หากอยู่ในอำเภอจะเป็นโรงเรียนทั่วไปที่ใช้วิธีการเรียนรวม และมีศูนย์การศึกษาตามอัธยาศัยและการเรียนรู้ตลอดชีวิต หรือศูนย์

การศึกษานอกโรงเรียน ทำให้การเรียนรู้ การปรับตัว การมีครูเฉพาะทาง วัสดุอุปกรณ์ยังมีน้อย หรือการสนับสนุนคนพิการทางลาดทางชันหรืออื่น ๆ มีข้อจำกัด เป็นอุปสรรค ด้วยประเด็นปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาของคนพิการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาระดับสิทธิทางการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการศึกษาและการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ในด้านเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการศึกษาของจักรพันธ์ พรหมฉายและนันทวัฒน์ ภัทรกรนันท์ (มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 2564 : 5-6) และคนพิการมีสิทธิทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 5 (ราชกิจจานุเบกษา, 2551 : 3) พัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent variable)

การพัฒนาการศึกษาคนพิการ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา ดังนี้

- 1) นักเรียนนักศึกษา
- 2) สภาพแวดล้อม
- 3) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 4) เครื่องมือ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

สิทธิทางการศึกษาของคนพิการ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา ดังนี้

- 1) ด้านได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
- 2) ด้านเลือกบริการทางการศึกษา
- 3) ด้านได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบบปลายปิดและปลายเปิด

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรในการวิจัย คือ คนพิการทุกประเภทอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา จำนวน 2,088 คน (ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดสงขลา, 2568)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คนพิการทุกประเภทอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ Yamane (1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 336 คน

ผู้วิจัยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยจะเรียงลำดับตามพยัญชนะชื่อ โดยรายการบัญชีจะเรียงลำดับตามหลักการเรียงอักษรพยัญชนะไทยของราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2546 โดยเรียงตั้งแต่ 1 ถึง N ต่อมาคิดค่าช่วงสุ่ม (Sampling Interval) หรือ k โดยสูตร $k = N/n$ แล้วเลือกจุดสุ่มเริ่มต้น (Random Start หรือ R) ที่อยู่ระหว่าง 1 ถึง k หลังจากนั้นจะเริ่มสุ่มตัวอย่างจากหน่วยตัวอย่างที่ประกอบด้วย R, R+k, R+2k.....ไปจนครบจำนวนแต่ในกรณีที่ Nหาร n ไม่ลงตัว ผู้วิจัยใช้จุดทศนิยม 4 ตำแหน่ง ถ้า k เป็นตัวเลขที่มีจุดทศนิยมจะเลือกตัวอย่างเป็นจำนวนเต็มโดยมีการปัดเศษทศนิยมตามหลักคณิตศาสตร์สากลนิยม ได้จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

3. การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การสร้างเครื่องมือ

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา

2) กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์ เนื้อหาและรายละเอียดแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ

3) สร้างแบบสอบถาม

4) ปรับปรุงแบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับคนพิการที่เป็นสมาชิกของสมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย จำนวน 40 คน และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้วิธี

วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (1970) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.922 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในรายข้อ > 0.20 ขึ้นไปทุกข้อคำถาม

2) จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้เก็บข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงนายอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา

2) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้ผู้ช่วยวิจัยจำนวน 5 คนๆ ละตำบล

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง

2) ลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form)

3) กำหนดระดับคะแนนในแบบสอบถามที่กำหนดไว้ 5 ระดับ ดังนี้ 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด 4 หมายถึง ระดับมาก 3 หมายถึง ระดับปานกลาง 2 หมายถึง ระดับน้อยและ 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

4) การวิเคราะห์ระดับการพัฒนา/ระดับสติธิการศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้าน แล้วนำมาเทียบตามเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับการพัฒนา/ระดับสติธิการศึกษา มากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับการพัฒนา/ระดับสติธิการศึกษา มาก

2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับการพัฒนา/ระดับสติธิการศึกษา ปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับการพัฒนา/ระดับสติธิการศึกษา น้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับการพัฒนา/ระดับสติธิการศึกษา น้อยที่สุด

5) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์

การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ข้อ 3

ตารางที่ 1 ค่าระดับของความสัมพันธ์

ค่า xy	ระดับของความสัมพันธ์
.91 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
.71 - .90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.51 - .70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.31 - .50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 - .30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

4.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ระดับแนวทางการพัฒนาการศึกษาและสิทธิทางการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางการพัฒนาการศึกษา กับสิทธิทางการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product-moment co-efficient) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 เป็นเพศชาย จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 มีอายุสูงสุด คือ อายุ 39 ปีขึ้นไป จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 รองลงไป อายุ 13-19 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 21.10 อายุ 20-26 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 อายุ 33-38 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 18.20 อายุ 27-32 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60

และอายุน้อยสุด คือ อายุ 3-12 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10 โดยมีระดับการศึกษาสูงสุด คือ ประถมศึกษา จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงไป มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 24.10 ก่อนประถมศึกษาหรือเตรียมอนุบาล จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 21.10 และน้อยสุด คือ อนุปริญญา ปวส. หรือเทียบเท่าขึ้นไป จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 เป็นประเภทความพิการสูงสุด คือ พิการทางการทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือหรือสุขภาพ จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 45.20 รองลงไป พิการทางสติปัญญา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.70 พิการซ้อน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 พิการทางการพูดและภาษา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 พิการทางการเห็น จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 พิการออทิสติก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 พิการทางพฤติกรรมหรืออารมณ์และพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน 15 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และน้อยสุด คือ พิการทางการเรียนรู้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 และตำบลที่อาศัยอยู่มากที่สุด คือ ตำบลกำแพงเพชร จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 รองลงไปตำบลควนรู จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90ตำบลเขาพระ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 ตำบลท่าชะมวง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 และน้อยสุดอาศัยอยู่ตำบลคูหาใต้ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70

2. ระดับแนวทางการพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้าน

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับแนวทางการพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้าน

การพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการในพื้นที่ อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา	$\bar{X}$	S.D	การแปลผล
1. นักเรียนนักศึกษา	2.70	0.47	ปานกลาง
2. สภาพแวดล้อม	2.66	0.48	ปานกลาง
3. กิจกรรมการเรียนการสอน	2.62	0.60	ปานกลาง
4. เครื่องมือ	2.68	0.56	ปานกลาง
รวม	2.67	0.36	ปานกลาง

ตารางที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.67 ($\bar{X} = 2.67$, S.D. 0.36) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 2 ลำดับแรก ดังนี้ การพัฒนาด้านที่ 1 คือ นักเรียนนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.70 ($\bar{X} = 2.70$, S.D. 0.47) รองลงไป คือ การพัฒนาด้านที่ 4 คือ เครื่องมือ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.68 ($\bar{X} = 2.68$, S.D. 0.56)

3. ระดับการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้าน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับสิทธิการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้าน

การศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา	$\bar{X}$	S.D	การแปลผล
1. ด้านได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	2.74	0.63	ปานกลาง
2. ด้านเลือกบริการทางการศึกษา	2.66	0.58	ปานกลาง
3. ด้านได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา	2.60	0.60	น้อย
รวม	2.66	0.51	ปานกลาง

ตารางที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.66 ($\bar{X} = 2.66$, S.D. 0.51) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 2 ลำดับแรก ดังนี้ การศึกษาคนพิการด้านที่ 1 ด้านได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.74 ($\bar{X} = 2.74$, S.D. 0.63) และการศึกษาคนพิการด้านที่ 2 ด้านเลือกบริการทางการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.66 ($\bar{X} = 2.66$, S.D. 0.58)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการศึกษากับการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการศึกษากับการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา

ตัวแปร	Y ₁ ได้รับ การศึกษา โดยไม่เสีย ค่าใช้จ่าย	Y ₂ เลือก บริการ ทาง การศึกษา	Y ₃ ได้รับ การศึกษาที่มี มาตรฐานฯ	Y _{รวม} ตัวแปรตาม
X ₁ นักเรียนนักศึกษา (Student)	.093	.020	-.003	.045
X ₂ สภาพแวดล้อม (Environment)	.006	.067	.061	.056
X ₃ กิจกรรมการเรียนการสอน (Activities)	.050	.185	.263	.194
X ₄ เครื่องมือ (Tools)	.358	.177	.329	.343
X _{รวม} โดยรวมตัวแปรอิสระ	.195	.176	.259	.248

หมายเหตุ: ใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า

1. โดยรวม พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการศึกษากับการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .248 หากพิจารณารายด้าน พบว่า เครื่องมือ (Tools) อยู่ระดับต่ำ .343 สูงที่สุดส่วนที่มีสัมพันธ์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันน้อยสุด คือ นักเรียนนักศึกษา (Student) อยู่ระดับต่ำมาก .045 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระนักเรียนนักศึกษา (Student) โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .045 และมีความสัมพันธ์สูงสุดกับตัวแปรตาม คือ ด้านได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเท่ากับ .093 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระสภาพแวดล้อม (Environment) โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .056 และมีความสัมพันธ์สูงสุดกับตัวแปรตาม คือ ด้านเลือกบริการทางการศึกษา เท่ากับ .061 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกิจกรรมการเรียนการสอน (Activities) โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .194 และมีความสัมพันธ์สูงสุดกับตัวแปรตาม คือ ด้านได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา เท่ากับ .194 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเครื่องมือ (Tools) โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .343 และมีความสัมพันธ์สูงสุดกับตัวแปรตาม คือ ด้านได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เท่ากับ .358 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ระดับแนวทางการพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนนักศึกษา (Student) ได้ทำสิ่งต่าง ๆ จากหน่วยงานรัฐ เอกชน หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องออกมาแค่ปานกลาง คือ ได้ร้อยละ 50 ในระดับกลางเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย เช่น การบริหารกล้ามเนื้อ สุขภาพ เป็นต้น การเตรียมความพร้อมทัศนคติ เช่น ความคิดดีหรือบวกกับเพื่อน การเรียน การทำกิจกรรม เป็นต้น การสร้างยอมรับเพื่อนที่ความบกพร่องหรือความต้องการพิเศษ เช่น เพื่อนที่พิการแตกต่างจากตนเอง หรือที่ต้องการแตกต่างกันไป เป็นต้น การเตรียมความพร้อมวิชาการ เช่น การฝึกฟัง อ่าน ใช้สายตา เป็นต้น หรือในเรื่องเครื่องมือในการศึกษาสำหรับคนพิการ ภาพรวมการสนับสนุนจากระดับสูง เช่น นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจงบประมาณ ของกระทรวง, พมจ.จังหวัด ยังไม่พอ การใช้เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องมือสื่อสาร การออนไลน์ เป็นต้น สื่อบริการ ตำรา เช่น หนังสือพิมพ์ เอกสารเรียนที่เหมาะสมกับความพิการ ห้องเรียนพิเศษ เป็นต้น ที่เหมาะสม สอดคล้องกับ วิเชียร วิทยาอุดม (2550) กล่าวถึง การพัฒนาที่ทันสมัยสามารถตอบสนองความต้องการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกได้ทันทั่วทั้งที่ สร้างบรรยากาศการทำงานให้เกิดความตื่นตัว มีการแข่งขันสร้าง

ผลงานเพื่อการสร้างกลไกที่อำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล สอดคล้องกับปฐมพร ปานลักษณ์ (2562) ศึกษาในเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ผลการวิจัย พบว่า การเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ระดับการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา ทำออกมาเพียงผ่านร้อยละ 50 หรือปานกลาง หรือคนพิการ ผู้ปกครองอาจยังไม่ค่อยทราบข้อมูล เช่น ในเรื่องของการได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย การบริการและความช่วยเหลือในทางการศึกษา สื่อการเรียนที่ยังไม่ค่อยเหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีต่างๆ มีข้อจำกัดหรือต้นทุนสูง ที่สำคัญ คือ คนเรียนในระดับอุดมศึกษายังน้อยอยู่ รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่นที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐก็มีผลต่อข้อจำกัดในการศึกษาของคนพิการ สอดคล้องกับแนวคิด จักรพันธ์ พรหมฉาย , นันทวัฒน์ ภัทรกรนนท์ (2564) การจัดการการศึกษาให้กับคนพิการจะต้องมีลักษณะเฉพาะ เนื่องจากคนพิการเป็นกลุ่มคนที่มีความต้องการที่แตกต่างกันตามสภาพความบกพร่องของร่างกาย จึงทำให้การจัดการศึกษาต้องจัดให้ตรงกับความต้องการของคนเหล่านั้น เป็นการบูรณาการระหว่างการเรียนรู้ ทักษะชีวิต อาชีพ การฝึกปฏิบัติ การกีฬาและนันทนาการ ไม่สอดคล้องอมร พงษ์สว่าง (2564 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการศึกษาและการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการศึกษากับการศึกษาคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความเข้าใจของตัวคนพิการ ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล ครอบครัว ตลอดจนผู้นำในชุมชนในหมู่บ้านยังไม่ความเข้าใจคลาดเคลื่อน หรือไม่เข้าใจในสิทธิคนพิการว่าจะได้รับการศึกษาฟรีถึงระดับอุดมศึกษา หรืออีกส่วนคือ ทราบข้อมูลแต่การมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ นอกเหนือจากเรียนฟรี เป็นภาระของคนพิการและครอบครัว เช่น ค่าครองชีพของคนพิการ และคนดูแล หรืออาจเกิดจากการสูญเสียโอกาสของพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล ที่ต้องสละเวลาว่าง การประกอบอาชีพในการรับส่ง ดูแลคนพิการ ทำให้ไม่ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาต่อที่สูงขึ้นเท่าไรนัก สอดคล้องกับปฐมพร ปานลักษณ์ (2562) ศึกษาในเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อ

คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนทางสังคม มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับอมร พงษ์สว่าง (2564: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในจังหวัดสระบุรี พบว่า ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ได้ร้อยละ 35.10

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ มีส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประกอบด้วย 1.1 การเสริมกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งกิจกรรมภายในห้องเรียนกับเพื่อน ๆ นักเรียนทั่วไป กิจกรรมภายนอก การพัฒนาทักษะ การจัดการเรียนที่เหมาะสม การจัดทำแผนการศึกษา ที่สอดคล้องกับคนพิการอย่างเหมาะสม 1.2 จัดการศึกษาสำหรับคนพิการให้มีมาตรฐานและมีประกันคุณภาพ 1.3 ควรมีการปรับปรุงระบบขนส่งให้คนพิการสามารถมาโรงเรียนเองได้และปรับปรุงอาคารสถานที่ให้เป็นมิตรกับคนพิการ เช่น ทางลาดเอียง อุปกรณ์การเรียน ที่นั่ง ห้องน้ำ เป็นต้น
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ศึกษาวิจัยการพัฒนาจิตใจ ทักษะคิดและการดัดศักยภาพคนพิการในพื้นที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2552). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ.2552. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- จักรพันธ์ พรหมฉลุย และ นันทวัฒน์ ภัทรกรนันท์. (2564). การศึกษากับคนพิการ. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 9(3), 2564.
- ณัฐพล ยิ่งกล้า. (2564). แนวทางการพัฒนากฎหมายการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า
- ปรกรณ์ ปรียากร. (2558). ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการบริหารการพัฒนาชนบท หน่วยที่ 1. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ปฐมพร ปานลักษณ์. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม. ใน
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์.
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร: แวนแกว
- พรทิพย์ แท่นทอง, เดชชาติ ตรีทรัพย์ และ ประเวศ อินทองปาน. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการ
พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงเขา อำเภอ
เมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม, 3(1), 29-40.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2551). เล่ม 125 ตอนที่ 28 ก (5 กุมภาพันธ์ 2551).
- วิเชียร วิทยอุดม. (2550). การพัฒนาองค์การ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธนวิซการพิมพ์จำกัด.
- ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดสงขลา. (2568). ข้อมูลคนพิการ. สงขลา: ศูนย์การศึกษาพิเศษ
จังหวัดสงขลา.
- สุชาดา จักรพิสุทธิ์ และคณะ. (2548). การศึกษาทางเลือก : โลกแห่งการเรียนรู้นอกโรงเรียน.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- อมร พงษ์สว่าง. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อ
ความหมายในจังหวัดสระบุรี. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Cronbach, L. J. (1970). Essentials of psychological test. (5th ed.). New York: Harper
Collins.
- Yamane Taro. (1973). Statistics an Introductory Analysis. (3rd ed). New York:
Harper and Row.